

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

25 Φεβρουαρίου 2007
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας (Ἰω. α΄, 44-52)

Πρώτη Κυριακή σήμερα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν Ὁρθοδοξία της. Γιατὶ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη κατ' ἀνατολὰς Ἐκκλησία καὶ καυχᾶται γι' αὐτὸ ποὺ εἶναι κι αὐτὸ ποὺ κατέχει ἀπὸ αἰῶνες.

Δηλαδή τὴν καθόλου ἀποκαλυμμένη ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν ἄλλωστε τιμᾶει σήμερα· αὐτὴν προβάλλει, ἀφοῦ αὐτὴν βέβαια διδάσκει μέσα στοὺς αἰῶνες.

Καὶ ἰδιαίτερος αὐτὴ τὴν Κυριακὴ ἐορτάζει τὴν νίκη τῆς ἀληθείας καὶ τὴν φυγὴ-διάλυση τοῦ ψεύδους. Αὐτὸ ἀκριβῶς διατυπώνεται στὸ Συνοδικὸ ὄρο, ποὺ τμῆμα του διαβάζεται σήμερα. Νὰ τι λέγει ἀκριβῶς ἐτοῦτο τὸ κείμενο: «Οἱ προφῆτες ὅπως εἶδαν-γνώρισαν, οἱ Ἀπόστολοι ὅπως δίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὅπως παρέλαβε, οἱ διδάσκαλοι ὅπως δογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὅπως συμφώνησε, ἡ χάρη ὅπως ἔλαμψε, ἡ ἀλήθεια ὅπως ἀποδείχθηκε, τὸ ψεῦδος ὅπως ἐξαφανίστηκε, ἡ σοφία ὅπως παρουσιάσθηκε, ὁ Χριστὸς ὅπως ἐβράβευσε, ἔτσι φρονοῦμε, ἔτσι λαλοῦμε, ἔτσι κηρύσσουμε Χριστὸν τὸν ἀληθινὸ Θεό μας...».

Πόσοι ἄραγε ἀπὸ ἐμᾶς γνωρίζουμε αὐτὴ τὴ βασικὴ ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας καὶ πόσοι τὴν διαφυλάσσουμε καὶ τὴν ὑπερασπιζόμαστε;

Γιατὶ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν γνωρίζουν τι θὰ πεῖ Ὁρθοδοξία. Αὐτοὶ ἀκριβῶς διατείνονται πὼς δὲν τοὺς χρειάζεται. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινοῦν γιὰ νὰ ποῦν, πὼς ὅταν εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος, δὲν χρειάζεσαι τὴν Ἐκκλησία μήτε τοὺς ἱερεῖς της.

Ἀκόμη δὲ ὑποστηρίζουν πὼς, ἂν δὲν κάνεις τὸ κακό, εἶσαι ἐντάξει· αὐτὸ εἶναι ὅλο κι ὅλο. «Μὰ χριστιανὸς καὶ καλὸς ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δὲν κάνει τὸ κακό, μὰ ἐκεῖνος ποὺ κάνει τὸ καλό». Γι' αὐτὸ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι γίνονται μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ ἱερὰ Μυστήριά της χορηγεῖ.

Ἀντιλαμβανόμαστε λοιπὸν πὼς οἱ πρῶτοι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ πρεσβεύουν ἐτοῦτα τὰ πράγματα, «κι ἂς λένε πὼς εἶναι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι κι ἂς θαρροῦνε πὼς εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι».

Εἶναι αὐτοὶ ποὺ στεναχωροῦνται δῆθεν, γιατί δὲν μποροῦν νὰ φτιάξουν τὸν κόσμο. Καὶ διατυπώνουν σπουδαίους καὶ πομπώδεις λόγους γιὰ τὸ χάλι του. Ὅμως δὲν στεναχωροῦνται ποὺ δὲν μποροῦν νὰ φτιάξουν τὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ διορθώσουν τὸ κακό.

«Οἱ ἄνθρωποι, πρέπει νὰ ποῦμε, φτιάχνονται στὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ δικό τους πνευματικὸ ἀγώνα καὶ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀναπληρώνει ἐκεῖνα ποὺ μᾶς λείπουν».

Ὑστερα, ἂν ἀνατρέξουμε στὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, θὰ βροῦμε μέσα στοὺς αἰῶνες ποὺ κύλησαν, διάφορους ἐχθρούς της· καὶ ἐσωτερικοὺς ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ σπλάγχνα της καὶ ἐξωτερικοὺς. Ἐχθρούς, ποὺ ἐπέδίωξαν τὸ διχασμό, τὴ διαίρεση, τὸ σχίσμα. Καὶ ἐχθρούς ποὺ καταβάλλουν προσπάθειες νὰ δηλητηριάσουν, νὰ νοθεύσουν τὴν ἀποκαλυμμένη ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Αἵρέσεις καὶ ψεύδη· διαστρεβλώσεις καὶ παρερμηνεῖες. Ὅλα στὴν πολεμικὴ φαρέτρα, κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς γνησιότητος.

Ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκάστηκε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει μὲ τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους, διατυπώνοντας τὶς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας καὶ κωδικοποιώντας τὶς διδασκαλίες της.

Ἔτσι ἔδωσε ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση στὰ φληναφήματα, τὸ ψεῦδος καὶ τὶς αἵρέσεις, διαφυλάσσοντας τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὶς πλάνες τους.

Γιὰ ἐμᾶς λοιπὸν σήμερα, ποὺ κατέχουμε τὴν πραγματικὴ ἀποκαλυμμένη ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μεγάλο τὸ χρέος νὰ τὴ διαφυλάξουμε καὶ νὰ τὴν ὑπερασπιστοῦμε, ὅταν ὑπάρξει ἀνάγκη.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐορτάζοντες σήμερα τὴν ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν νίκη της ἔναντι τοῦ ψεύδους καὶ τῆς αἵρέσεως, νὰ θυμόμαστε πὼς ἔχουμε τὸ προνόμιο νὰ ὑπερασπιζόμαστε Θεϊκὲς ἀλήθειες. Ἀλήθειες ποὺ βιώνονται τελικὰ μὲ προσωπικὸ ἀγώνα καὶ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτὸ δὲν ἔχουμε λόγο νὰ κρύβουμε ἐτοῦτον τὸ θησαυρό, μὰ νὰ τὸν ἀποκαλύπτουμε στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ αἰσθανθοῦν κι αὐτοὶ τὴν ἀξία του.

Ἔτσι καλοῦμε πάντες καὶ τοὺς λέμε μὲ παρρησία: «Ἐλᾶτε νὰ δῆτε!». Τὴν ὀρθὴ πίστη, τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια, τὴν ἀνόθευτη διδασκαλία, τὸν καθαρὸ βίος. Γιατὶ αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ πεῖ Ὁρθοδοξία· δηλαδὴ ὀρθὴ πίστη καὶ καθαρὸς βίος.

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]